

De sadduceeën vonden dat de farizeeën allerlei regels uit de traditie toegevoegd hadden aan de wet van Mozes, zij hielden vast aan de wetten en regels zoals die door Mozes waren vastgesteld. Tevens ontkenden ze een leven na de dood. Ze wilden dat maar eens even goed duidelijk maken: ze riepen: Meester! Om vervolgens het verhaal te vertellen over de vrouw die volgens de voorschriften 7 x opnieuw getrouwd was en al haar mannen overleefd had. Met wie moet ze leven na de opstanding. Op die manier proberen ze te bewijzen dat er geen opstanding is.

Wat mij opvalt: is de toon van het gesprek: meester! en vervolgens even bewijzen dat Hij er niets van begrijpt. Bepaald geen plezierige toon. Boeiend is de reactie van Jezus, Hij toont zich inderdaad hun meester: hij verwijst namelijk naar Mozes zelf, die in de traditie van de sadduceeën zo belangrijk is en die bij de doornstruik God ontmoette, God die zegt: Ik ben de God van Abraham, Isaak en Jakob. En Jezus zegt: 'Hij is geen God van doden, maar van levenden, want voor Hem zijn allen in leven'. Jezus vertelt ook hoe de kinderen van God in de komende wereld niet meer sterven of trouwen, maar als engelen zijn.

Op die discussie kom ik later nog terug.

Wij weten niet wat de boer, uit het eerste verhaal, bedacht heeft over de hemel? Ik hoop dat hij niet alleen maar gezwoegd heeft, ik hoop dat hij ook genoten heeft: van de verse klei op de vroege zomermorgen en van de geur van pas gemaaid gras, dat hij het leven gedeeld heeft met zijn vrouw en genoten heeft van het giechelen van zijn kinderen. Waarschijnlijk was dat wel zo, want oud geworden loopt hij dromend over zijn land en denkt aan de hemel.

Soms heb jezelf een gevoel van een stukje hemel of hel op aarde: Ik was op vakantie samen met Henk, met onze dochter en met de kleinkinderen. We wandelden in de bergen, het weer was schitterend, niet te warm en niet te koud, en de bosachtige omgeving was sprookjesachtig. Ik liep voorop met ons vijfjarige kleindochtertje Lotte. Zij danste naar boven en vertelde me ondertussen verhaaltjes. Het was onwaarschijnlijk mooi, een stukje hemel.

's Nachts be kroop me de angst dat een van die kleintjes iets overkwam, ze hangen zo enorm aan elkaar, ze zijn onafscheidelijk! Die droom was een stukje hel.

Die angst van een wereld die in elkaar stort, het verlies van een dierbare, dat hebben veel van ons, ouderen, al eens mee gemaakt.

Een goede vriendin van me had het geluk twee keer in haar leven heel erg veel van iemand te houden. Met haar eerste man kreeg ze kinderen en ze waren heel gelukkig. Toen hij met pensioen was, kwam hij op een dag niet thuis. Hij had een hartaanval gehad en was op slag dood.

Enige jaren later werd ze tot haar grote verassing opnieuw verliefd en trouwde opnieuw. Ze vertelde me een keer over een verbijsterende droom die ze had gehad: in haar slaap stond haar eerste man naast haar en zei: hier ben ik! Ze schrok vreselijk en zei hoe moet dat nou? Ik ben nu getrouwd met hem? In haar hart waren ze er allebei en ze had ze zo lief! Misschien was het een visioen van de toekomst?

Het verhaal van de sadduceeën dat wij hoorden is een hard twistverhaal. De hardheid van de regels, die de vrouw verplichten om iedere keer weer te trouwen, het verdriet van die weduwe of van haar mannen, daar zit geen liefde in. Enkel hun strijdvaardige mening komt naar voren

Het antwoord van Jezus is voor mij een liefdevol antwoord: dat Gods kinderen, voor God, allen in leven zijn!

Hoe is dat voor ieder van ons?

Wij behoren allen tot die ene wereldwijde kerk, we mogen samen bidden, maar dat betekent niet dat we allemaal hetzelfde voelen of op dezelfde manier denken.

Wel dat het onze taak is om respectvol met elkaar om te gaan, geen twistgesprekken te voeren zoals de sadduceeën, geen vrijheid om elkaars gevoelens met voeten te treden. Wel de vrijheid om de eigen opvattingen en gedachten te hebben, maar tegelijk te zorgen dat we een aandachtig oor en respectvol hart voor de ideeën van anderen hebben.

Dat blijft een dagelijkse opdracht voor ons allen.

Laat ons proberen om in de liefdevolle sporen van Jezus te volgen.